

Utdrag ur sidorna 204-206 i Herman Säterbergs bok "Lefnadsminnen", tryckt i Stockholm 1896.

Den 4 juli begåfvo vi oss från Skartofta på väg till Sallerups socken.

Efter 1½ mils färd framkommo vi till Sallerups prestgård, dit vi redan under vår vistelse i Lund hade blifvit inbjudna af pastor Brock.¹

Den 5 juli. - Det var söndag och solen strålade härligt från den molnfria himmelen. Efter frukosten gingo vi i kyrkan för att bevista högmessen.

Om sielfva kyrkan har jag intet anmärkningsvärdt att berätta. Den var till sin byggnad lik mängden af de skånska småkyrkorna. Kyrksången, som, då den är väl sjungen, höjer andakten, var här allt annat än vacker. Bondjäsentorna skreko högst omusikaliskt och gällt. En, som satt nära oss, jamade så förskräckligt, att min reskamrat S. fick en skrattparoxysm, så att han måste luta sig framstupa ner i bänken.

Efter gudstjensten ledsagades vi af vår värd till en helt nära gården belägen äng, hvilken innesluter en högst egendomlig fornlemning, som väl kan förtjena att beskrivas. Det är en inskription, der hvarje ord är bildat af stora gråstenar. Dessa äro lagda i rad efter hvarandra, med ett litet mellanrum, och på så sätt att de, sedda i helt, utgöra ett ord. Inskriptionen är följande:

**CAROLUS XI
MONARCHA
SVECIAE**

Något längre ner ser man på lika sätt och med lika stora stenar tecknade alla riksrådens namn. Man kan tydligt läsa skriften, ehuru de stenar som bilda densamma blifvit under tidens längd djupt nedsjunkna i jorden och till en del öfvervuxna med gräs och mossa. Skriften upptager en rymd af ungefär 200 fot i kvadrat.

Detta kan man kalla en äkta stenstil. Det behöfves icke glasögon för att läsa den.

Jag kan ej uppgifva namnen på de ofvan omtalade riksråden, ty jag glömde vid tillfället att uppteckna dem. Den som nödvändigt vill veta hvad hedersgubbarna hette, får vara god resa ner till Sallerups prestgård och gå ut på ängen der, så får han veta det. Skriften står nog kvar; ty den är af det slag som ej utplånas med raderknif.

Enligt Sallerups kyrkas gamla handlingar är orsaken till den egendomliga skriften följande: En under Carl XI:s tid lefvande pastor vid namn Jöns Henricsson (på sin tid utmärkt matematiker och författare till åtskilliga matematiska arbeten, hvilka finna förvarade i Köpenhamn) bebodde såsom kyrkoherde Sallerups prestgård. Ända upp mot den lilla prestgårdens byggningar sträckte sig den omnämnda ängen, hvilken ej tillhörde gården utan var en allmän betesplats eller, som man i den orten kallade: "fälad". Prestfar hade ett godt öga till den vackra ängen, och för att möjligtvis kunna komma i besittning af densamma, lät han från trakten hopsamla de stora stenarne och ordna dem till den väldiga namntafla som nyss är beskrifven. Carl XI besökte ofta Skåne den tiden; och när han kom till Sallerup och fick se den märkvärdiga skriften, behagade detta honom så, att han skänkte ängen åt prestgården. . . Den presten var slug han!

Nu hvilar Jöns Henricsson i en stor stenkista ofvan jord midt framför kyrkporten.

¹ nådärspastor J.P. Brock f 1811. Verksam i Ö.S. efter pastor Billstens död 1839 till pastor Olanders tillträde 1841. Troligen studiekamrat med Säterberg på Lunds universitet.